

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....4:21
מוצאי שב"ק.....5:49
שיעורים כסדרן
נ"ד.....הושע י"א
בבלי.....חולין ל"ב
ירושלמי.....כלאים ח'
תוספתא.....פרה פרק י"א
רמב"ם.....ביאת המקדש א'

שעה 8, גליון 16 (376)

פרשת שמות, כ"א טבת, שנת תשע"ט לפ"ק

מוהרא"ש דער צייילט

די הייליגע שובבי"ם טעג

מיר האבן יעצט אריינגערעטן אין די הייליגע טעג פון שובבי"ם, וואס דער הייליגער אר"י הקדוש האט מגלה געווען אז די וואכן זענען גאר שטארק מסוגל אויף תשובה, אין די יעצטיגע טעג איז גרינגער זיך צו דערנענטערן צום אייבערשטן, און פאררעכטן אלעס וואס מען האט געטון אין לעבן.
דער אר"י הקדוש רעכנט אויס וויפיל תעניתים א מענטש דארף פאסטן, אויף יעדע עבירה באזונדער וואס ער האט ח"ו עובר געווען. אויב וועלן מיר דארפן פאסטן די אלע תעניתים, האבן מיר נישט גענוג טעג אין לעבן צו קענען ענדיגן די אלע תעניתים.

דער הייליגער רבי האט געזאגט א משל אז עס איז געווען אמאל א גרויסער עושר וואס האט געהאט גאר אסאך געלט. דער עושר האט ארויסגעגעבן א מעלדונג אז ווער עס וויל בארגן געלט קען קומען צו אים און בארגן וויפיל מען וויל. פארשטייט זיך אז עס זענען געווען איבערגענוג מענטשן וועלכע האבן זיך צוגעכאפט דערצו און דער עושר האט טאקע געבארגט פאר יעדן וויפיל מען האט גאר געוואלט, און ער האט פארשריבן אלע חשבונות אין זיין בוך. איין טאג איז דער עושר איבערגעגאנגען זיינע ביכער און געזען אז ער האט שוין ארויסגעבארגט גאר אסאך געלט, אבער די מענטשן קימערן נישט צוריק צו קומען און באצאלן דאס געלט, און דאס <<<<<

פרשת השבוע

ואלה שמות בני ישראל הבאים מצרימה את יעקב איש וביתו באו, דער פסוק הייבט אן מיט'ן נאמען "ישראל", און ער זאגט "הבאים" - "זיי קומען", און דער פסוק ענדיגט מיט'ן נאמען "יעקב", און ער זאגט "באו" - "זיי זענען שוין געקומען". דארף מען פארשטיין פארנוואס דער פסוק הייבט אן מיט "אין לשון", און ער ענדיגט מיט א צווייטע לשון?

מוהרא"ש איז דאס מסביר לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן רס"א) אז ווען א איד פאלט אראפ פון זיין עבודת ה', דארף ער וויסן אז דאס קומט פונעם אייבערשטן, וואס האט דאס געמאכט אז דער איד זאל זיך אויפנוועקן און אנהייבן נאכאמאל מיט א פרישקייט צו דינען דעם אייבערשטן.

דערפאר טאר מען קיינמאל נישט ווערן צופראכטן, נאר ווען מען זעט אז מען איז אראפגעפאלן, הייבט מען זיך אויף, און מען הייבט אן "פון יעצט" צו דינען דעם אייבערשטן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן כ"א) אז דער נאמען "ישראל" גייט ארויף אויף א הויכע מדרגה. דערפאר הייבט דער פסוק אן, וואלה שמות בני "ישראל" "הבאים" מצרימה, די מענטשן וואס הייסן "ישראל", א העכערע מדרגה, ווייסן אז זיי האלפן אין איין קומען קיין מצרים, זיי פאלן בסדר אראפ, און הייבן נאכאמאל אן פון פריש, און פאלן נאכאמאל, און הייבן זיך נאכאמאל אויף, און זיי ווערן נישט צופראכטן, ווייל זיי ווייסן אז אזוי מוז עס גיין, אז מען דארף שטענדיג אנהייבן פון פריש.

ווידער זאגט דער פסוק, את "יעקב" איש וביתו "באו", די מענטשן וואס הייסן "יעקב" א קלענערע מדרגה, ביי זיי איז "באו", זיי זענען שוין געקומען אויף מצרים, ווען זיי פאלן אראפ, בלייבן זיי שוין ליגן, און הייבן זיך שוין נישט אויף, ווייל זיי ווייסן נישט אז עס מוז אזוי זיין, אז מען פאלט און מען הייבט זיך אויף.

דערפאר דארף א איד זיך שטענדיג שטארקן, און נישט ווערן צופראכטן פון נארגנישט, אויב מען האט א דורכפאל, הייבט מען זיך אויף, און מען גייט ווייטער אן.

(ואת התורה שמות א)

ואלה שמות בני ישראל, דער בעל המזרים זאגט אז די ווערטער זענען ראשי תיבות ואדם אשר לזמור הסדר שנים מקרא ואחד תרגום בקול געים ישר יהיה שנים רבות ארוכים לעולם, אזוי ווי די הייליגע חז"ל זאגן (ברכות ה) לעולם ישלים אדם פרשיותיו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום, שכל המשלים פרשיותיו עם הציבור מאריכין לו ימיו ושנותיו, א מענטש זאל יעדע וואך מעביר סדרה זיין, שנים מקרא ואחד תרגום, ווייל ווער עס איז מעביר סדרה וועט לעבן לאנגע יארן.

דארף מען אבער פארשטיין, ווי קומט עס אריין אין די נאכעדיגע סדרה, פארנוואס האט די תורה פונקט דא מרמז געווען, אז מען דארף מעביר סדרה זיין?

זאגט מוהרא"ש לויט ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוהר"ן ח"א סימן י"ט) אז מיט'ן מעביר סדרה זיין, פארעכט מען די הארבע עבירה פון "פגם הברית", און ווי פאקאנט זענען די מעג פון שובבי"ם ספעציעל מסוגל צו אלעם פארעכטן, דערפאר ווען מען הייבט אן פרשת שמות, וואס דאן הייבן זיך אן די שובבי"ם מעג, איז די תורה מרמז אז מען זאל אנהייבן מעביר סדרה צו זיין און מיט דעם וועט מען אלעם פארעכטן.

(ואת התורה שמות ב)

א גוט ווארט

זאגט (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, סימן ע"א): "מי שרופה לזכות לתשובה, והא רגיל באמירת תהלים, כי אמירת תהלים מסוגל לתשובה", ווער עס וויל תשובה טון, זאל זאגן תהילים; דערפער אז מיר זענען יעצט אריין אין די שובבי"ם טעג זאלסטו זאגן יעדן טאג דעם יום תהילים.

דער רבי האט אמאל געזאגט אז מען דארף אפזאנקען דעם צדיק רבי רפאל פון בערשיד זי"ע, א תלמיד פון הרב הקדוש רבי פנחס מקאריץ זי"ע, אויף דעם וואס ער האט אריין געברענגט אין די וועלט אז מען קען זאגן תהילים אפילו קאלט און קיין התעוררות. ער פלעגט זאגן פאר זיינע מענטשן: "זאגט אפילו א קאלטן קאפיטל תהילים, נאר דער עיקר איר זאלט זאגן תהילים"; דער רבי האט דאס זייער אויסגעלויבט, ווייל ער האט אריין געברענגט אין דער וועלט צו זאגן תהילים.

(עצרת אמונה, פי' שמות תשע"ט)

שאלות ותשובות בַּרְסֵלַב

פאַרנוואס חתונה האבן יונג? מ'פארלירט דאך די שענסטע בחור'ישע יארן?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א, איך האב געזען געהערט א שיעור פון אייך אז ס'איז גוט א בחור זאל חתונה האבן ווי יונגער. איך האב מיר זייער געוואונדערט אויף דעם, ווייל איך האב אלץ געהערט פון מייער מגידי שיעור אז די בחור'ישע יארן זענען די שענסטע יארן אין לעבן, דאס איז דער יסוד פון לעבן, וואס מ'קען אויפטון אלס בחור קען מען קיינמאל נישט אויפטון שפעטער. פארנוואס זאגט איר אז ס'איז נאך בעסער חתונה צו האבן ווי פריער, מ'וועט דאך פארפאסן די שענסטע בחור'ישע יארן?

נאכדערצו אז דער ישמח משה שרייבט, "שעה אחת בימי הבחורות קשנה שלימה בימי עמידה", איין שעה אין די בחור'ישע יארן איז ווי א גאנצע יאר אין די עלטערע יארן. איך פלעג דאס הערן פון מייער מגידי שיעור יעדע פופצן מינוט... און לעצט הער איך גאר פונקט פארקערט.

איך פֿרעג נישט חס ושלום לקנטר, איך וויל באַמַת פארשטיין, און איך האף איר וועט מיר דאס קלאר שטעלן.

תשובה:

בְּעוֹרַת ה' יִחְבָּר וְיִשְׂרָאֵל יִשְׂרָאֵל
 יום ג' פֿרשׂת ויגש, ג' טבת, שְׁנַת תשע"ט לפרט קטן
 לכבוד ... גרו יאיר.

אויסן זאלסטו אז דאס וואס דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו שרייבט אינעם בריוו פאר זיין זון: "ושעה אחת בימי הבחורות - קשנה שלימה בימי העמידה חשוב", איין שעה אין די יונגע יארן איז אזוי ווי א גאנצע יאר אויף דער עלטער, רעדט ער נישט פון די תקופה וואס מיר רופן היינט אן: "די בחור'ישע יארן", און ווען מען האט חתונה ווערט מען אויס בחור, ווייל דער בריוו האט דער ישמח משה ז"ע געשריבן פאר זיין זון הרב הקדוש רבי אלעזר ניסן זכר צדיק לברכה שוין נאך די חתונה! נאר "ימי הבחורות" מיינט "די יונגע יארן" - סיי מיט א נויב און סיי אן א נויב. דער הייליגער ישמח משה שרייבט דאס אונז צו לערנען ווי חשוב די יונגע יארן זענען און מען זאל ריכטיג אויסנוצן די צייט צו דינען דעם אייבערשטן. די זעלבע זאך זאגט דער הייליגער רבי (ספר המדות, אמת משובה, סימן עג): "העבודות שאדם עובד את השם בבחורותו כל יום, ערכו יקר משנים רבות של עבודה לעת זקנתו", דאס דינען דעם אייבערשטן אין די יונגע יארן איז מער חשוב ווי די עבודה אויף דער עלטער.

דאס וואס דו שרייבסט: "אויב מען האט חתונה פרי פארלירט מען די שענסטע יארן", - איז נישט ריכטיג; אין הכי נמי, פון איין זייט איז פאר א בחור גרינגער צו לערנען און דאווענען ווייל ער האט נאך נישט דעם עול הפרנסה און ער דארף נאך נישט אויפציען קינדער, אָבער חכמינו זכרונם לברכה זאגן (בבמות כו): "כל אדם שאין לו אשה שרוי בלא שמחה, בלא ברכה, בלא טובה", ווילאנג מען האט נישט חתונה איז מען נישט פרייליך, מען האט נישט קיין ברכה און מען האט נישט קיין גוטס; נאכמער זאגן חכמינו הקדושים אויף א צווייטע פלאץ (בראשית רבה, פרשה יז, סימן ב): "כל שאין לו אשה שרוי בלא טובה, בלא עזר, בלא שמחה, בלא ברכה, בלא פפדה, אף בלא שלום, אף בלא חיים, ואינו אדם שלם", פאר מען האט חתונה האט מען נישט קיין גוטס, מען האט נישט קיין העלפער, מען האט נישט קיין שמחה, מען האט נישט קיין ברכה, מען האט נישט קיין פפדה, עס פעלט שלום, מען האט נישט קיין לעבן און מען איז נישט א גאנצער מענטש. אין זוהר הקדוש שטייט (ויקרא ה): "כל מאן דלא אשתכח דכר ונוקבא, כל שבתא אעדוי מניה, ולא הוא בכללא דאדם. ולא עוד אלא דלאו איהו פדאי לאתברא", ווילאנג א מענטש האט נישט חתונה האט ער נישט קיין גוטס, ער איז בכלל נישט קיין מענטש און ער איז נישט פדאי צו ווערן געבענטשט; נאך זאגט דער זוהר (פרשת אמת, טו): "רבי יצחק זאגט: "בכל אתר דלא אשתכח דכר ונוקבא, לאו פדאי למתמי אפי שכתא", ווער עס איז נישט חתונה געהאט איז נישט ראוי צו מקבל זיין פני השכינה.

פון דעם קענסטו זען די סיבה פון אלע צער און יסורים וואס גייט אלץ אריבער אויף בחורים - ווייל עס פעלט זיי די אלע גוטע זאכן. דורךדעם וואס מען פאלט געבער אראפ אין עבירות, מען זינדירט און די ביטערע עבירה פון פגם הברית, זענען די תוצאות דערפון אז דער מענטש איז צעבראכן פֿחַרס הנשבר. און דאס איז די סיבה פארנוואס עס פאלן געבער שטיקער פון אידישע קינדער; ווען מען וואלט ווען חתונה געמאכט די קינדער יונג וואלטן אלע געבליבן ערליך און הייליג. טראכט גוט אריין ווען די פריערדיגע צדיקים האבן חתונה געהאט; דער הייליגער ישמח משה זכותו יגן עלינו האט חתונה געהאט ביי די צרייזן יאר, אזוי אויך דער הייליגער רבי האט חתונה געהאט ביי די פֿר מצוה (עין פועלת הצדיק, סימן סח), און בעצם האבן אלע צדיקים חתונה געהאט יונג, אזוי זענען זיי אויפגעוואקסן בקדושה ורבותיה.

מיר געפונען אין די גמרא אז דער הייליגער אמורא רב חסדא האט זיך אויסגערמט פאר די חכמים - זיינע חברים (קידושין כט): "האי דצדיפנא מחבראי, הנסיבנא בשמסר", דאס וואס איך בין מער פון מייער חברים, איז ווייל איך האב חתונה געהאט יונג - ביי די זעקצן יאר (זעקצן יאר מיינט מען וואס מיר רופן פופצן יאר, אָנפֿאַנג פון די זעקצן יאר), "ואי נסיבנא באַרְבֿיטֿר הנה אמניא ליה לשתן" גיירא בעיניך, אויב וואלט איך חתונה געהאט ביי די פערצן יאר, וואלט איך זיך געקענט רייצן מיטן שטן און איך וואלט נישט מורא געהאט פון אים, ער וואלט מיר נישט געקענט מכשיל זיין מיט עבירות און איך וואלט ווען געווען מער אָפֿגֿעהיטן.

אז דו רעדסט פונעם בריוו פונעם הייליגן ישמח משה, ווייסטו מן הסתם אויך אז דער ישמח משה ז"ע האט דורךאויס זיין גאנץ לעבן געהאפט געווארט אויף משיח און נישט מסיח דעת געווען פון ביאת המשיח. ער האט שטענדיג געהאלטן מיט זיך די בגדי שבת געבן זיך אפילו ביים שלאפן, אז אויב משיח וועט פלוצלינג קומען זאל ער אים גלייך קענען מקבל פנים זיין. דער הייליגער סאטמארער רבי זכותו יגן עלינו האט נאכגעזאגט (עין דבריו ואל פרשת חיי שרה עמוד תער; פרשת תרוע עמוד שיט) וואס ער האט געהערט אלס אינגערמאן ווען ער האט נאך געוואוינט אין שטאט אסטמאר פון אן אלטן איד ר' אברהם לעווי (פילפילשער) זכרונם לברכה וואס האט אלאיינס געהערט פונעם הייליגן ישמח משה איינמאל אוששנא רבה ווען ער האט געהאלטן ביים שטיקל "הושענא למענך אלקינו" ווי ער האט געוויינט צום אייבערשטן און זאגט: "רבונו כל עולמים, איך בעט נישט משיח זאל קומען פאר מיר און פאר מיין הנאה, און אפילו איך וועל נישט זוכה זיין צו זען דאס גוטס וואס וועט זיין ווען משיח וועט קומען און איך וועל נישט האבן קיין חלק פון דעם איז מיר אויך גוט, איך וויל נאר עס זאל זיין יתגדל ווען משיח וועט קומען און איך וועל נישט האבן קיין חלק פון דעם איז מיר אויך גוט, איך וויל נאר עס זאל זיין יתגדל

האט אים זייער שטארק געשטערט. צווישן די מענטשן וואס האבן געבארגט געלט פון דעם עושר איז אויך געווען איינער וואס האט געבארגט אביסל געלט און ער האט דאס איינגעשטעקט אין א געשעפט, דער געשעפט האט אָבער נישט געצויגן געווען, ער האט פארלוירן דאס גאנצע געלט, און ער האט געהאט גרויסע יסורים פון דעם אז ער קען נישט באצאלן פאר'ן עושר. דער מענטש האט באשלאסן אז אפילו ער האט טאקע נישט דאס געלט צו באצאלן, דארף ער כאטש אזויפיל טון אז ער זאל אריבערגיין צום עושר און זיך פארענטפערן און אים איבערבעטן. ווען ער האט איבערגעבעטן דעם עושר און אים דערציילט די סיבה פארנוואס ער קען נישט צאלן זיין חוב, האט אים דער עושר געענטפערט: "וואס גייט מיר אן דאס ביסל געלט וואס דו האסט געבארגט פון מיר? דאס איז ממש גארנישט קעגן די שווערע געלטער וואס אנדערע מענטשן זענען מיר שולדיג. דעריבער, אויב וועסטו זיך אונטערנעמען ארומצוגיין און מעורר זיין די אלע מענטשן אז זיי זאלן מיר באצאלן, אפילו זיי זאלן נאר באצאלן א קליין חלק פון זייער חוב, וועט עס נאכאלץ אויסקומען טויזנטער מאל מער געלט פון וויפיל דו ביזט מיר שולדיג, און דאן וועל איך דיר אינגאנצן מחול זיין אויף דעם חוב".

מיט דעם משל האט דער רבי ארויסגעברענגט די גרויסקייט פון מעורר זיין אנדערע אידן צוריק צו קומען צום אייבערשטן. ווען א איד איז מחזק אנדערע אידן, ער שטארקט זיי אז זיי זאלן נישט זיין אזוי צעבראכן ביי אריין צוריק צו קומען צום אייבערשטן; דאן איז דער אייבערשטער מחול פאר דעם מענטש אויף אלע זיינע עבירות.

ספעציעל ווען א איד איז זוכה צו געבן פאר א צווייטן א ספר וואס וועט יענעם מחזק זיין און מעורר זיין צו תשובה, איז דאס נאך מער חשוב. ווייל ווען מען רעדט צו א מענטש, וועט נישט אייביג פאסן פאר יענעם מקבל צו זיין די ווערטער, ער וועט זיך שעמען אָנצונעמען די ווערטער, אויך קען זיין אז יענער איז נישט יעצט אין די גיסטע צו הערן חיזוק אָדער מוסר. ווען מען געבט אָבער פאר יענעם א ספר, דאן וועט עס יענער אריינלייגן אין טאש; און שפעטער, ווען קיינער וועט נישט זען, און ווען ער וועט זיין אין די גיסטע, וועט ער עס קענען ליינען און לערנען, און דאס וועט אים צוריק ברענגען צום אייבערשטן.

מענטשן גייען אריבער אסאך שוועריקייטן אין לעבן, ברוחניות ורגשיות, און מיט דעם וואס מען געבט פאר מענטשן צו פארזוכן פון די געוואלדיגע עצות און התחזקות פון רבי'ן, קען מען מיט דעם געבט ראטעווען אידישע קינדער, און די שוכר אויף דעם איז אומשאצבאר.

(שיחות מוהרא"ש חלק י' ערך הפצה וערך התחזקות. חיי מוה"ו סימן תמ"ז)

שוין יעדער אהיים זיך אויסצורוען פארן קומענדיגן טאג, וואס יעדער האט זיך זיינע געשעפטן, דער ביי די ארבעט, און דער אין כולל, א.א.וו. מען האט תיכף שוין צוריק מסדר געווען די טישן און בענק און אויפגערוימט דער בית המדרש, אזוי אז מען זאל קענען מארגן אינדערפרי שוין קומען לערנען און דאווענען ווי ערן טאג. דעם קומענדיגן אינדערפרי, ווען די מחותנים האבן געזאגט "מודה אני", האבן זיי געדאנקט דעם אייבערשטן אויף די גרויסע חסדים אז זיי האבן זוכה געווען חתונה צו מאכן א קינד, און באזונדער געדאנקט אז זיי האבן דאס געקענט טון מיט א רואיגע און פרייליכע געוויסן, זיי דארפן נישט אויפשטיין א טאג נאך די חתונה און זיך דערוען אז די פילע געלטער וואס זענען אוועקגעווארפן געווארן נעכטן נאכט פאר א טייערע חתונה איז שוין לאנג אוועקגעבלאזן געווארן ווי א זיפן בלאז, און די חובות זענען געבליבן הויערן ווי א שווערע שטיין אויפ'ן הארץ.

יא, עס שטעלט זיך ב"ה ארויס, אז עס זענען דא אידן וואס באווייזן דעם קומן פון צוואם ברענגן אלע דריי זאכן צוזאמען "חתונה מאכען די קינדער", און יא, "די חתונה איז פרייליך אויפ'ן העכסטן פארנעם" און יעדער איז העכסט צופרידן, און צו דעם אויך "ארויסגיין אינגאנצן אן קיין פעני חובות".

שישו ושמוחה, שמהה מתוך שמחה!

וועד הכשרות היכל הקודש ברסלב געגרינדעט

ווי באקאנט פלעגט מוהרא"ש זי"ע אסאך מעורר זיין אכטונג צו געבן זייער שטארק אויף כשרות המאכלים, נישט צו עסן סיי וואו און וואס, און דער ראש ישיבה שליט"א ערדט כסדר ארום ווי שטארק מ'דארף נוהר זיין אויף וואס מען נעמט אריין אין מויל.

יעצט האט א תלמיד הישיבה געעפענט אן עסן געשעפט אין בארא פארק, און וועלנדיג זיכער זיין אז אלעס אויסגעהאלטן אויפ'ן בעסטן וועג בתכלית הכשרות, האט ער זייער געבעטן אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל אים געבן א תעודת הכשר. דערפאר האט דער ראש ישיבה שליט"א געגרינדעט א "וועד הכשרות", וואס ווערט רבני הכולל פון כולל היכל הקודש, וועלכע מאכן זיכער אז יעדע אינגרידענט וואס קומט אריין אין די מאכלים איז אויסגעהאלטן בתכלית הכשרות למהדרין כון המהדרין.

די משגיחים נעמען אלע הוראות און הדרכות פונעם ראש ישיבה שליט"א, וואס מאכט זיכער אז אלעס ווערט געפירט בעזה"ש על צד היות טוב.

מי שנוהר מומאכלות אסורות, הוא ניצול מחיות רעות!
(ספר המדות, אות אבילה)

ויתקדש שמה רבא"

דאס איז געווען דער גרויסער צדיק דער ישמח משה זכותו יגן עליו, ער האט נאר געוואלט און געבענקט און געהאפט יעדע רגע אז משיח זאל שוין קומען. איז פדאי דו זאלסט זען וואס ער זאגט וועגן די "בחור'ישע יארן" (ספר ישמח משה, פרשת פי תבואה): "כי הנה תמתי על עיבוב הגלות, כי רוב בני ישראל המה פשרים ומדוע בן נוד לא בא", איך וואונדער זיך פארנוואס משיח איז נאך נישט געקומען, בשעת מיר זעען אז רוב אידישע קינדער זענען ערליך און אפגעהיטן פון עבירות. "ונאשר חקרתי נתנדע לי פי בכחורותם מרבין כחילות עבירות עד שדי להם על ימי חיייהם, ועל זה אין עושי תשובה כולל זה הגורם, ולקף אין יכולין שוב להתבק בכוראינו ויתקדש שמו", ביי איה בין געוואויר געווארן אז די בחורים טוען געבענע זייער אסאך עבירות רחמנא לצלן און טוען נישט קיין תשובה דערויף, דאס איז די סיבה אויפן אריכות הגלות; איז פאר דו שרייבסט מיר אז אויב מען האט חתונה יונג פארלירט מען די שפעסטע יארן, זאלסטו זען וואס דער הייליגער ישמח משה זאגט, אז נאר וועגן די עבירות וואס מען טוט דורכאויס די בחור'ישע יארן לייזן מיר אין גלות.

עס כאפט א ציטער און א שרעק ווען מען לערנט דעם שטיקל ישמח משה זענענדיג וואס עס גייט אריבער אויף אידישע קינדער; פון אינדריסן זעט מען דאס נישט אן, אלעס זעט אויס גלאט און גלאנציג, עס זעט אויס ווי עס איז נישט דא קיין נסיונות, מען פאלט נישט אראפ אין עבירות, מען דארף נישט קיין חיזוק וכי; עס פאלט קיינעם נישט איין די שרעקליכע ווייטאג וואס בחורים און מיידלעך גיין אריבער, זיי ווילן זיין גוט און ערליך, אבער זיי האלטן אין איין אראפפאלן השם ישמרנו.

קוק וואס דער הייליגער ראשית חכמה שרייבט וועגן די בחור'ישע יארן, (שער התשובה פרק ג, סימן ט): "ומהדברים שצריך השב לתקן, היא לתקן אות בריית קודש", מען דארף תשובה טון אויף די עבירה פון פגם הברית רחמנא לצלן, "שאין אדם בזמנו ניצול ממנו בכחורות", ווייל עס איז נישטא היינטיגע צייטן א מענטש וואס ווערט ניצול פון די עבירה אין די בחור'ישע יארן, עיין שם; דאס האט ער געשריבן אין צפת פאר איבער פיר הונדערט יאר צוריק, אינעם דור פונעם הייליגן אריז"ל, ווען דער שטאט צפת איז געווען אנגעפילט מיט הייליגע צדיקים, קדושים און עליונים וואס האט געברענגט א הייליגקייט אויף די גאנצע שטאט (חז"ק מנה וואס להבדיל די אראבעס זענען געזאנגען אנגעטון מיט א מוזאדיגע צניעות, אנגעטון פון קאפ ביזן פיס און עס איז נישט געווען שניד צו קוקן א ראיה אסתר). און טראץ דעם שרייבט ער אין יענע צייט די ווערטער: "שאין אדם בזמנו ניצול ממנו בכחורות", אז יעדער בחור פאלט דורך אין די עבירה דורכאויס די בחור'ישע יארן, איז דאך זיכער אז אין אונזער דור ווען אלעס איז אפן און עס איז ביטער שווער צו זיין אפגעהיטן בקדושה, ווער רעדט נאך היינט צו טאגס ווען מיר האבן די ביטערע צרה אז יונגע קינדער - בחורים און מיידלעך - דרייען זיך ארום האבנדיג אין טאש אן אייפאר, סמארט-פאון וואס מען קען זען דאך אלע עבירות פון די וועלט, איז דאך זיכער אז ווי פריער מען קען חתונה האבן וועט מען האבן שפעטער יארן; דאס איז די איינציגסטע עצה! מען זאל חתונה האבן יונג ווען מען איז ריין און הייליג, ווייל נאר אזוי קען מען זיין אפגעהיטן פון עבירות.

עלטרען וואס האבן אמת'דיג רחמנות אויף זייערע קינדער דארפן זען חתונה צו מאכן די קינדער ווי יונגער און נישט זוכן קיין תירוצים אפצושטופן די חתונה; מען קען הערן אלע מיני סברות פון מענטשן פארנוואס זיי הערן נישט אויס קיין שידוכים פאר די קינדער:

א. עס זענען דא עלטרען וואס זאגן: "אונזער קינד איז נאך יונג, פארנוואס זאלן מיר אים פארדרייען דעם קאפ מיט שידוכים וכי? פארנוואס זאלן מיר ארויפלייגן אויף אונזער קינד דעם עול פון חתונה האבן?" ווי מאנעט עס הערט זיך קען מען הערן די טענה אפילו ווען דאס קינד איז שוין העכער צוואנציג יאר, וואס דעמאלט זאגן די הייליגע חכמים כפירוש אז (קידושין טז): "כל ימיו בהרהור עבירה", אויב מען האט נישט חתונה פאר די צוואנציג יאר וועט מען א גאנץ לעבן האבן מחשבות פון עבירות; ווייל הרגל נעשה טבע, דאס געוואוינהייט ווערט ווי א צווייטע נאטור, און וויבאלד ער האט נישט חתונה געהאט יונג האט ער כסדר געטראכט שלעכטע מחשבות, וועט זיך דאס שוין ביי אים ציען אויף ווייטער. אבער דאס איז א גרויסע טעות, ווייל אלע צרות קומען פון דעם וואס מען מאכט נישט חתונה יונג די קינדער - בפרט די מיידלעך וואס זיי דארפן מער שמירה, אזוי ווי חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פסחים קז): "בתוך בנה - שחרר עבדך ומן לה", ווען זיין טאכטער ווערט א בוגרת זאלסטו איר גלייך חתונה מאכן - אפילו מיט דיין קנעכט! אז זי זאל נישט אנוועק פאלן חס ושלום.

ב. אויף קען מען הערן עלטרען זאגן: "מיר האבן אזוי ליב אונזער קינד, פארנוואס זאלן מיר אים אזוי שגעל חתנה מאכן?" פאמט איז דאס נישט קיין ליבשאפט, ווייל ווען זיי וואלטן פאמט ליב געהאט זייער קינד וואלטן זיי חתונה געמאכט דאס קינד ווי שגעלעך; ווען מען טוט וואס איז גוט פאר יענעם ווייזט דאס אז מען האט יענעם ליב, נישט ווען מען קוקט אויף די אייגענע אינטערעסן און מען זאגט אז מען האט יענעם ליב. אויף דעם זאגט דער פוסק (איה"ד ט): "ידי נשים רחמניות בשלה לדיהן", רחמנות'דיגע מאמעס האבן מיט זייערע אייגענע הענט גע'הרג'ט זייערע קינדער; מען קען זיך נישט פארשטעלן וואס עס גייט אריבער אויף בני העוורים, ווי זיי פייניגן זיך און האלטן אין איין אראפפאלן אין מיאוס'ע עבירות, וואס מען קען ווען דאס אלעס איינשפארן דורך זיי חתונה מאכן יונג.

ג. ווידער זענען דא עלטרען וואס זאגן אפ שידוכים מיטן תירוץ אז עס קאסט אסאך געלט צו חתונה מאכן, דאס איז אויף א רציחה און אן אקריחה צו לאזן צוליב דעם די קינדער זיך עלטרען; ווער הייסט חתונה מאכן טייער, רייך און אויסגעבן שווערע געלטער זיך צו ווייזן פאר מענטשן אז מען האט געלט וכי? ! ענדערש זאל מען חתונה מאכן די קינדער ביליג, און די געלט (אויב מען האט דאס בכלל) זאל מען געבן פארן יונגן פאר-פאלק זיי זאלן האבן פונטסה וכי, ווען מען וואלט ווען געשפארט געלט נישט צו חתונה מאכן אין טייערע זאלן און נאר רופן די נאנטע משפחה וואלט מען ווען געקענט גרינגערהייט חתונה מאכן די קינדער אן קיין חובות. ממילא איז דאס אויף נישט קיין בארעכטיגטע תירוץ פארנוואס אפצושטופן שידוכים.

ד. עס זענען דא וואס זאגן אפ שידוכים וועגן פכוד און יחוס; די קינדער נעבעך פאלן אראפ אין ביטערע עוונות רחמנא לצלן אן דעם וואס די עלטרען זאלן וויסן בכלל וואו זיי פאלן נעבעך אראפ - אלץ נאר צוליב פכוד המדמה. דאס הייסט אנוועק גיין פונעם דרך התורה, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן אונז (במות ג): "נחות דבנא", גיי אראפ פון דיין רבנא, "נסב איתתא", פדי זאלסט קענען חתונה האבן; ווי קענען עלטרען שלאפן רויגי בינאכט ווען זיי האבן אין שטוב קינדער וואס דארפן חתונה האבן? וואו איז די רצת שמים פון עלטרען וואס לאזן זייערע קינדער עלטער ווערן נאר צוליב פכוד? !

ה. עס זענען דא עלטרען וואס זענען זיך מלבוש בלבוש תלמוד חכם און זאגן אפ שידוכים מיטן תירוץ אז די קינדער דארפן זיך נאך משלים זיין אין לערנען; דאס איז אויף קעגן די תורה, ווייל חכמינו זכרונם לברכה זאגן (קידושין טז): "אם אי אפשר לו בלא אשה - ישא אשה ואחר כך ילמד תורה", אויב מען קען נישט זיין אן א פרוי זאל מען קודם חתונה האבן און נאכדעם לערנען תורה; נאך זאגן חז"ל (פסחים קיב): "מצנה גוף טהור - נושא אשה ולו בנים", אז מען האט חתונה איז מען א ריינער

תמצית הדברים, ווער עס האט רחמנות אויף די קינדער זאל זיי ווי פריער חתונה מאכן, אזוי וועלן זיי אויסוואקסן הייליג און ריין.
אויך האב אביסל מאַרע געווען אינעם פריער נאָכדעם וואס דו האָסט מיר געשריבן: "אויב מען האט חתונה פרי, פאָרלירט מען די שפּעטסטע יאָרן"; עס זעט אויס פון דיינע ווערטער אז דו האָסט שוין פאָרגעסן וואס אַ בחור גייט אריבער אין לעבן, און דאָס האט אַ פנים ווי דער ענטפער וואס עלטערן געבן פאר זייערע קינדער, ווען דער קינד שפּעט זיך נישט און פּעט אָפּן: "טאַטע, איך וויל חתונה האָבן", אָדער: "מאַמע, איך פּעט דיר, זאָג נישט אָפּ קיין שידוכים, איך ווער פאָרברענגט", דאָן זאָגן זיי מיט אַ שמיכל: "וואו יאָגסטו זיך? כאפ אַריין די שפּעטסטע יאָרן פון דיין לעבן", ווייל זיי האָבן שוין פאָרגעסן וואס עס איז אויף זיי אַריבער ווען זיי זענען געווען יונג און זענען געווען יעדע רגע אין אַ ספּנה וכו'; אזוי אויך האָסטו שוין אויף פאָרגעסן וואס עס גייט איבער אויף אַ בחור.

עס איז נישט דא אזא צעבראָכענע האַרץ ווי אַ בחור און עס איז נישט דא אזא שפּרי פלי ווי אַ בחור וואס וויל זיין ערליך און אָפּגעהיטן בקדושת הברית אָבער ער האלט אין איין אַראַפּפּאלן, מען קען אָפּילו זאָגן אז ער האט פּקלל נישט קיין בחירה, און ער וויינט צום אייבערשטן אז ער זאל רחמנות האָבן אויף אים ווייל ער וויל נישט ווערן אַנגערופּן מיטן טיטל: "רע" וואס שטייט ביי די פּרשה פון ער זאָלן (בראשית לח, ט): "וְיָהִי עֵר כְּכֹר יְהוּדָה רַע פְּעִינִי הוּא"; ער וויינט צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם, געוואלד און געשריגן, וואס זאל איך טון אז איך האלט אין איין אַראַפּפּאלן אין פּגם הברית? וואס קען איך טון אז איך זאל נישט טון די עבירה?!" מהר"א ש טעטעניג זאגט אז אויף זיי איז געזאָגט געווארן וואס דוד המלך זאָגט (תהלים קכ, ח): "פּנָה אֶל תְּפִלָּת הַעֲרִיצֵר" זלא בְּזֶה אֶת תְּפִלָּתְךָ, דער אייבערשטער קערט זיך צו די תפילה פון די וואס פאלן אַראַפּ אין די עבירה פון רע".

אז מען רעדט שוין פון בחורים וועל איך דיר נאך שרייבן איין זאך וואס מוהר"א ש פלעגט פסדר זאָגן. אז ווען ער וועט אַרױף קומען אויף יענע וועלט וועט ער זיך מוסר נפש זיין פאר אלע בחורים, ער וועט טענהן פארן בית דין של מעלה: "וואס זענען בחורים שולדיג אז זיי פאלן אַראַפּ אין עבירות?!"

"מיין זאך איז בחורים - פלעגט מוהר"א ש טעטעניג זאָגן; "איך בין אַראַפּ געקומען אויף די וועלט אויפצוהייבן בחורים און זיי ווייזן אַ וועג ווי אזוי זיך צו דערהאלטן. איך בין געבוירן געווארן כ"א אייר אין די ספינה פון חסד שבסוד", וואס דאס איז מיין מדה, איך טו חסד און איך בין מחזק די אלע וואס פאלן נעבעך אַראַפּ אין מידת ה'סוד".

בחורים וואס ווילן חתונה האָבן און עס גייט זיי נישט קיין שידוך זענען פּקלל נישט שולדיג אויף וואס זיי פאלן דורך; מוהר"א ש פלעגט זאָגן פאר די בחורים זיי זאלן טענה'ען יעדן טאג צום אייבערשטן: "רבוננו של עולם! איך וויל נישט זינדן אין פּגם הברית; רבוננו של עולם! איך וויל זיין אָפּגעהיטן פון עבירות; וואס זאל איך טון אז איך פאל אַראַפּ נאָכאַמאל און נאָכאַמאל?!"

דערפֿער האט מוהר"א ש צוואַה געלאָזט (עצמת מוהר"א ש, אות ח): "איך זאָג צו אז יעדער בחור אָדער מיידל וואס זאָרף אַ שידוך און זיי וועלן קומען אויף מיין גביר און דורכזאָגן גאַנץ ספר תהלים פון אַנפאַנג ביזן סוף פאר מיין זכות, וועל איך טון אלעס וואס איך קען, אז זיי זאלן טרעפן זייער שידוך. און דאָס זאג איך צו מיט אַ שטאַרקע צוואַה"; ווייל ער האט זיך זיין גאַנץ לעבן מוסר נפש געווען פאר בחורים און מיידלעך האט ער זוכה געווען ווייטער צו העלפן בחורים און מיידלעך אויף יענע וועלט.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האָבן העלחה אין אלע ענינים.
(גענומען פון ספר עצמת אמת, פ' וזנש תשע"ט)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק

נאך א חתונה און חובות פארגעקומען אין וויליאמסבורג

גאר א פרייליכע חתונה איז פארגעקומען דעם מאנטאג אוונט, ווען חתן מו"ה בניציון בן מו"ה שמחה יאקאבאוויטש הי"ו איז געגאנגען אונטער די חופה מיט די כלה די טאכטער פון מו"ה משה ארי' שניטצלער הי"ו.

די חתונה איז געווען צוגעשטעלט גענצליך בחינם פאר ביידע מחותנים אינעם בית המדרש היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג, אינעם זעלבן בית המדרש ווי דער חתן האט פארברענגט זיינע בחורי'שע יארן מיט תורה, תפלה ומעשים טובים.

פינעף אזויגער נאכמיטאג איז מען זיך צוזאם געקומען צום קבלת פנים, וואס איז געווען שוין צוגעגרייט אין ביהמ"ד. דער חתן האט אויפגענומען אלע געסט בסדר פנים יפות, און יעדן צוריק געווינטשן בצהלות פנים, בשעת דער עולם האט געזונגען שיינע ניגונים.

זעקס א זויגער איז מען ארויס אין גאס פארנט פון בית המדרש, וואו עס איז יעצט צום ערשטן מאל גענוצט געווארן די נייע חופה וואס איז געווארן אויפגעשטעלט ספעציעל צו נוצן פאר די חתונות אין בית המדרש. אויף די פיר זייטן פון די חופה איז געווארן אויפגענייט שיינע מאמרים רבי'ן.

הרה"ג ר' יצחק שטיין שליט"א, פאלטישאנער דיין, איז מוכבד געווארן מיט סידור קידושין. מיט כתובה לייען איז מוכבד געווארן דער זיידע פון די כלה מו"ה ברוך יודא שניטצלער הי"ו, טשאבע רב. מיט די איבריגע ברכות איז מוכבד געווארן דער זיידע מו"ה ישי וועבער הי"ו.

נאך די חופה איז מען אריין אין בית המדרש צו די סעודה. דאס עסן איז געווארן צוגעשטעלט געווארן דורך די פרויען פון אנשי שלומינו. איינער האט געמאכט די פיש, א צווייטע די קוגלען, א דריטע די דיפס, א.א.וו. פלייש האט מען גענומען פונעם בית התבשיל וואס נעמט צוזאמען די איבעריגע מאכלים וואס בלייבט איבער פון שמחה זאלן.

ביים סעודה האט מען נישט סערווירט דאס עסן, נאר די פלייש און צושפייז איז אלעס געווען אויסגעלייגט אין בעקעלעך, אזוי ווי ביי די וואך נאכטס, און יעדער האט זיך אליינס גענומען וואס ער דארף, כרצון איש ואיש. מען האט געגעסן אין פעיער גודס וואס די ישיבה האט צוגעשטעלט, און עס האט געהאט אלע מעמנים...

אום אכט אזויגער האט מען אנגעהויבן טאנצן. בשעת'ן טאנצן איז געווען שמחות ובכיות (לשון סיפורי מעשיות, מעשה פון די יזבן בעטלערס) מענטשן האבן געוויינט פארוואס זיי קענען דאס נישט באווייזן, זיי האבן געטראט "וואס פעלט דען פון אזא חתונה? פארוואס דארפן מיר אויסגעבן שווערע געלטער, ווען מען קען דאס מאכן אומזיסט אן קיין חובות?!"

אנדערע האבן געלאכט, מען האט געלאכט פון פרייד אז מיר האבן א רבי וואס מאכט אונז קלאר וואס צו טון, מיר זאלן זיך נישט פארלירן פאר נישטיגע כבוד המדומה און ווערן א בעל חוב אויפ'ן גאנצן לעבן.

פאר די מוזיק איז נישט געווען קיין בענד, און נישט קיין זינגער, עס האט געשפילט א פשוטע טעיע אפגעכאפט פון אן אנדערע חתונה, מענטשן האבן געפרעגט "וואו איז דער שפילער? ווער זינגט דא? אז דער עולם טאנצט אזוי פרייליך און לעבעדיג?", ווען מען האט זיי געענטפערט אז "דא שפילט א פשוטע טעיע", זענען זיי געבליבן אן לשון.

פיקטשערס - ביי די מענער האט א בחור געכאפט, און ביי די פרויען - א פרוי מאנשי שלומינו.

אום צען אזויגער האט מען זיך געשטעלט צום מצוה טאנצן. אנשטאט א "גראמער" וואס זאל גראמען ("גראגערן" אין קאפ) און אויפהאלטן דעם עולם ביז אין די פריע פארטאגס שעה'ן - האט דער שמש פון בית המדרש אויסגערופן "יעמוד יעמוד". אויף אלע פענימער האט זיך אנגעזען א שמייכל פון אויער צו אויער בשעת דער שמש האט געשריגן "יעמוד יעמוד", אלע האבן געזאגט פה אחד "וואס פעלט אויס צו זיצן דא און משוגע ווערן פון ליידיגניין ביז אינמיטן דער נאכט..."

א זיידע האט אנגעפרעגט אויב מ'דארף געבן "שבת-געלט" פאר'ן גראמער, אויב ער מאכט נישט מער ווי א "יעמוד"... און ער האט אויסגעפירט אז אויב ברויך מען יא געבן פאר דעם "שבת-געלט", וויל ער געבן טאפלס... אלס הכרת הטוב פאר'ן נישט אויפהאלטן די גאנצע נאכט, צו קענען אויפמארגנס אנהויבן דעם טאג ווי געהעריג.

אום 10:50 אזויגער איז מען שוין געווען אינגאנצן פארטיג מיט די חתונה, דער עולם איז <<<<<<

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מו"ה בניצי יאקאבאוויטש הי"ו צו זיין שמחת החתונה למזל טוב עב"ג דער אייבערשטער זאל העלפן עס זאל זיין א קשר של קימא און א בנין עדי עד, מיט בני חיי ומזוני רויחי, און דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר המפיץ ר' שלום שניטצלער הי"ו צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת געזונטהייט, בני חיי ומזוני רויחי, מיט דורות ישרים ומבורכים

סימן טוב ומזל טוב

מיר וואונטשן א הארציגע מזל טוב פאר מוה"ר יואל פארקאש שליט"א גבאי ביהמ"ד היכל הקודש קרית יואל [העיס קט]. צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב דער אייבערשטער זאל העלפן אז ער זאל זען אסאך אידיש נחת געזונטהייט, בני חיי ומזוני רויחי, מיט דורות ישרים ומבורכים

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך 03303502363 / ענגלאנד 0797040069 / ארץ ישראל 845-414-8426 / 212-444-9169
צו באקומען דעם גליין אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com
חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידזשינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; און נאך < 212-444-9191 / 03303502361 / ענגלאנד 0797040066 / ארץ ישראל 845-414-8429
< BreslevCenter.com >